

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА. ЧАСНЯКАВА Е 1991 Г. У ВІДЛІ. АДНОДНЕПНА ТАКСАМА Е 1991 Г. ВЕ ІСНОВАЧУХ. З 1 СІКАВІКА 1996 Г. ВМЕСДЦІЦ У МЕНСКУ. ВЫДАВЕЦ СТО «НАША НІВА»

ПАГОНЯ

Музыка М. Чаркоў-Кулакова
Слова М. Багдановіча

Ты сірым трывалым памчу
За краіні размою маі.
Устоне! Вострум памчы свету
І вакаў на гронах хмыні.
У белай паме праходзіла хмыні,
Руцца, мечнік і цікава хрыні,
Стародній югорскі Пагоні
Ни разом з пагонамі не стрымаша.
У баскетару дамы на газы,
А за якім, пады на газы,
Вы за мякім Пагоню сіланіце,
Дзе штакі віши Ягуда і куды?
Мо міні, Беларусь, панісься
За твайм дэзімі ўздыгі,
Што забіхіш чыбі, адракасі,
Прадары і сіланіце.
Бада? Сірым? Сіды міні,
Не дакіні чуканімі ўздыгі.
Хай пачулася, як сіра начыні
Ад радаміт староні быці.
Маі роднае, міці краіна,
Не ўспаміцаць гатве бойне.
Ты віднішыла падары ўздыгі
За чыбе аміні ўздыгі.
Удай аміні і лапчы твоі,
Срэбной азурнай дзялка прыміць.
Стародній югорскі Пагоні.
Не разыбай, не спынай, не стрымаша.

The musical score consists of two staves of music with lyrics in Belarusian. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The second staff starts with a bass clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The lyrics describe a scene of a basketball game where players are running on the court. The music is rhythmic, with many eighth and sixteenth note patterns.

БЕЛАРУСКІ ПАТРЯПНЫЧНЫ СЫЛЕНЬКІ

Літаратура, сплюшчэнне, камбінаваны музыкальны корыпі «Уні» прызначыў новы проект — стварэнне сучаснай Беларускага патріярхальнасці сыленькі. Апрайдзеніяныя ніжні тэксты і новы песьеса будуть друкаваны на староніках газеты, з пыльнікам праекту стане книга «Беларускі патріярхальны сыленькі». Альбом або друкаваны альбом або CD у на性命най хоругве «Уні». Відзіленнія глятчыцы праекту мы прымаюць да 30-х ўгодждзіў Беларускага Народнага Рэспублікі (25 сакавіка 1998 г.).

Глятчыцы сплюшчэнія гэмму зь беларускага нацыянальнага гэмму «Мы наўядзем чыслінныя родамі». Пасля друкаванія «Бітвы пад Ворышай», «гучнайшай» і мір-шоўку «Сын» Сынія — славуты тімі «Пагоні».

№ 32 (93) В ЛІСТАПАДА 1997 Г.

Голас камбедаўскага гардыні

Эз на старонцы 3.

Змаганыне за генэрала Вітушку

Артыкул Сяргея Ярша на старонцы 11.

Карчма

Аднаўленыя рубрыкі «Гісторыя штодённасці» на старонцы 6.

Аўстрыйскі славіст — пра лёс беларускай мовы

Гутарка з Германам Бідарам на старонцы 5.

Марыя і правакатар

Божая Маці і образ Леніна — на старонцы 12.

Пара жайрукоў

Навэла Луіджы Пірандэла на старонцы 15.

ПАГАРЭЎ СУСЕД

Hу, не забудзь прынесь з-за міжнардзінскіх жартам пра падвалы мене прызыналь у горад Бельск-Подляскі на фестывалі «Бірдайлісцкая весна». Куды и сюда толькі з алюзію мітію — аптымізм. Ніху, які не пададзе ўсе алюзіі, не прынесь. Цікавы тататы за мінімум рэзюме і ўбісты: цыркоўскі доктор, пілікін павуцінка, кірмітскія билізна і поўночны шыншин за нокамі і востаў пры што и мірёў. Але артуронікі перадаюць сінекі, може, ніху из самога памяшкі, туць на бокам, сон стопініца толькі саладзішчынам. Недзе за ёю беларусь, штапінкамі трохнога, дурнімі весткі, в іераліхізмічных кінешках на трох спінах. Там бомбы, за вокаў пішчанай перадаюць беларускі сінегаты год.

Замежые на фальсіфікатах амаль амніга не зімнілася (для мене дак — публія). Гансіцы, які зімні, былі Алексі Камісар, Кісі Калінін, «Ілоне, неба». Камісары, які зімні, былі Альберт Варвара Жакіні, сімпатичнай дамай з трохногім «Фіеста», парыкі місіонераў ды. Валентын такі: Альпікі дала працу памерам у 600 злотых, якімі пінкі ў Беласток на заняхі, якімі пінкі ў Адлерштадт на грамы. Жакіні капітана на ўсіх, акімікімі. Але зімнія — беларускіх герояў селенінгі фокусту стаў чалавек, якога зімні не было і які тут з'яўляўся. Але зімні песьесаў сінекі, які зімні, былі беларускімі сінекі і зімніяліхімі. Атэнія «Пітагора» стала имам што гіямам селенінгі. Чаланек засунутыч.

и зімнія склоны ў квітні нібы замінічыць цвітуты? Што мікса ды бірда большічна чуцьніцца ўзімутам? Усё гэта настолькі кам-тэстамінг з мацінінчымі раздымі, што и зімнімускеты спыніць сінегаты «Сусед» і нечынчысціць падвені.

Меніца за ўсё хочацца памнігуць пра «спустиці». Альдрэм Мельзікян і Альдрэм Мізуні, які «самі сабе падставіці». Нават іх інфарматоры, якія зімні, дайцца можна дзізайнерамі, што гэты спіртавы склоны имамі не зімнілася, альбо зімнінца заўната тонкі. Іх зімнія прафесіі — вінічныя месцы, якіх баралі склады ў гарызантальных катаматах, зімнія пасажыры Мінскага аэрапортава, да зімніх дамах. Може, яны стылі складэ-чи-пачаткуюць, кога дама чокінка ў пілітпрадарады сіні. Як і на сініх альбомах зімніцца беларускіх жаданін — діскорды, попішыць пілінскія паземі. І за моме БНР размазываюці, і на Захід ці, што саме наездурамі, на сінечную пілітпрададу.

Мік там, факт зістанка фактым: два національнасці беларусы і таленавіты бараны ўнішылі песьесам у сінія Вільню і зімнія жаданіні. Альбомы зімніх тэматуры мік ахрамы, зімніцца беларускіх жаданін — діскорды, попішыць пілінскія паземі. І за моме БНР размазываюці. Пры попішыць майчынінчымі пілітпрададамі. Бірдайлісці не дакінуць, што гэты прынецце мінавінне дасціх для усіх, ды какі Беларусь не абліжыўшыся контурам на мік пілітпрададу, судзіцца па іншых прынесьці.

Там і з раздымі амталюць па намі бок сінекіе міжы. Навігічніца-памежніца з фармітамі 1990-х гадоў пададзе міе місіонерскімі дарынкамі. Ступіць тут прынесьці, пакупіць нам ўсіх што сінекі. Пі-куль, видом, ёсць тая, чо хуе. Зімніцца Бартосік

ГОЛАС КАМБЕДАЎСКАЕ ГАРДЫНІ

Yафіцыйных менскіх газетах, дзе ўсім разартоты забытым рынкавым ролійным меншавікам, какіміні з «Прапорчыкам», падобаюць, пададылі історіі, кількісць у воні залупітася гонімівішымі капитализму. Відома, якожа спажыўкарыя рынку шчодра аплючыцца рокамі пададыці, ніхі не могуць не даваць па прызначэнні газету. Задзінніе часу, публічна атрымавшы на тэлефоне звязак з «Вайшні» і звязкі з аплючыўшымі пададыкі. Загадоўкі практыкі аплючыўшымі пададыкі. Загадоўкі практыкі аплючыўшымі пададыкі. Накшталт «Задзіннікі майбіозного капитализму» ствараюць ілюзію адзінства газеты і пакрыжавання глыбокай самой капитализмічнай чаргі.

Міх тым, у Беларусі німа іні капітала нікага капитализму. Тут пануе мядзель лібраторнага антыкапітала, глянцы стрымана ўвасабівіна ў жыцці камбедаўскіх і стрэхатых. Затое ў афіцыйным друку, у дзяржаўнай ідэяльнасці, у стрэхах звязкі і пакрыжавання глыбокай душі рэспублікі.

Нагадаю, што камбеды — гэта камітэты белнаты, якія пасля зравацію 17-га года ўсіх звязкоў трохі ўніі і белумоўнай фізычнай пераемі пралетарыяту над усімі астрамі.

Капіталь — гэта пашага да капітулу, забобенінга шкоджай праці і таленім. Камбедаўшчына — гэта высымаваныя капитала, а рагам і ўскосне пыткаванье з таго, хто гарбіцца, уявляе, працуе і смеяцца сістэмы аднімі махамі пададыкі.

«Хоць і спрытынкі хлопоў — перагончыкі замежных аўтамабільяў, але і яны нічога трапілі на пастку. Калі ўдалося ажукіцца ў ўчынчад, то рагершыру на дарогах Польшчы, то тут, на мяты, пададыкі аднімі махамі пададыкі накіткі».

У падобных чытатых моме наўпершы цікавіць інтанцыі. Аўтар іранізуе зь перагончыкімі куткій з польскімі рэжышчамі або з мытнікамі, якія гатоўныя дарыць пададыкі пададыкі майно. Што за перончыкі, што трапілі ў буду, то паўра журнала не лясе не зрышчеся лягчысce: так ім і траба!

Я ан разу не сустрэхнуўся з газетах хоць бы самага малога слупчанінамі гэтым самым перагончыкам, якія бісконечно не ўзнікілі на пададыкі звеставанію на мятыках і дадзілі яго на пададыкі звалішыся. Так мажлона на- жынецца капитала, у прынцыпе, капитала Беларусі, бо гроши мысці уладацца дома. Ішчэ даўно болымы, разнастайным і ікасційным робіцца аўтарамі перончыкі, краіны. Але гэта камбеды не пішуць. Яны чытаюць пра польскі рокет і пратагоністаў ага, а чало сіл, сніжэлі б, як і, дома і чыкалі палёткі да прыходзіцца.

Літаратуры такім дукам прынікніты рады з адкрытаў ліста Лукашыніку, які прызначылі газета змяненіем на старой страницы под наім «Пусты ўсе здзінні». Але гэта не пішуць. Яны чытаюць дэм'я «Зынірны ўагу на пыслі: «Пусты вісік», ім і траба. Але пось- сямі дзіл. Дзілутат жоднікіна гарсірству піша:

«Паважаны Адміністрація! Задзіннікі ўсе здзінні. № 19. Тэктоніка. Весты. Статыя. ЖБК-19. Герой. Жодзін. Дзінцырун. Вашыму аўтамабілем базуць ў Жодзіне пададыкі шматківтарыны дом, ікі бы запінівалі наім пра Шушкевіч, але тады далей скончыў спірава на зрышчылік. Куды тады мы не зрышчылі, нікто нам не дадаў добра пісці. Але пісці сустрэхнуўся з Вамі, Алегам Радзівілам, калі Вы прычымаваць да нас ў Жодзіне як кандыдат у прыходзіцца. І ў скібісті гутарыам ахін на алін, і пры звярце да Вас у зале ДК БелЗУ мы, члены ЖБК, адразу зразумелі, што Вы абіцаны на віцэ-кідаце».

У чым меншаніта вырасліася дапамога прызідэнта жыўцё-будзінчыку кампартаменту ў Жодзіне — на гаворыца. Можа быць, ЖБК-19 ужо належыць меншавікам? Што ж іншага пісці? Але якіх разоў разоўныя намі? Бы тады не было часу пыткаваньня пададыкі, трах было бы зарыбіць, калі разычычыцца з краізторам. Але ў сферы камбадавай экономікі прызначэнні дапамога пас- тулае пры телефоне. Акапаліца ім, вайшы ў пісці, супрадавцу некім краізторам. Вось што піша стрэхальні ЖБК:

для таких дачыненнін.

Гэта пашырэджак і зутар сучаснага беларускага ладу — камбедаўшчына. На наяднай віленскай прызначэнні французскімі беларусамі Фонду Сарасі Лукашынку спішы: «Як Вы думаете, пі эмохі фонду Сарасі калі-небудз?» прапрынчыц лінейнік у Вішній краіне? Адказ быў такі:

«Знавес, мі яго не закрывам. Пускай заплатішь 3 млн. долару, като-ры должен, і работай. Часта пайтарат, але якіх разоў пайтаратую по- машчі Беларусі на 30 млн. долараў.

Заны, на хлеб не наажаш. І тут і прыпыду наче аштуту газету з глыбокім прызначэнні меншавікам. Гэта пісці-французскімі беларусамі, што пісці распачуваюцца скора беларусаў. Вы вісік жоці не пакрыжылі, але штоцік такое ўЮ ўзіць, нефікі на- мек і вы прынесіце ни тое што неадзін- ватыя, але максімальныя амеры ў ал- ках. Такое часта бытыв ў азіец. Хопончуку рабіць пельмі тастоўную звойніту, а тэх разеў апарочнавеша, наядамі губы і каша: вось памры, будзецы тады пла- кана.

Міх іншым камбедаўшчына мі на- толькі савыннікі і палітыческіе, але і пыткаванінне пыткаванінне. Гэта сталі апредэльныя пісці-французскімі беларусамі, што пісці распачуваюцца скора беларусаў. Вы вісік жоці не пакрыжылі, але штоцік такое ўЮ ўзіць, нефікі на- мек і вы прынесіце ни тое што неадзін- ватыя, але максімальныя амеры ў ал- ках. Такое часта бытыв ў азіец. Хопончуку рабіць пельмі тастоўную звойніту, а тэх разеў апарочнавеша, наядамі губы і каша: вось памры, будзецы тады пла- кана.

Задзінніны пішадзілі электрап- тэхнікінамі агучасі і прагрэсіз на жыцці тое, што гілбока схаваны ў народ- наі пісці дунаў — савыннікі, якое складаецца з аўтаматычнай лінейной сістэмы, якая пісці ўсе ў тэхні- каліческай мове. Прычым гэта дачынца ні толькі афіцыйныя прэзы и прызначэнні. Апісаныя пісці пададыкі і газеты, якія дбяюцца пра рэйтінг і тыражы, таксама прысвячаюцца згаданым нацыянальнымі самадэлтвіям. У загалоўках і інтанцыях незалежнай прэсы мы юзімдзім ані пашырэцца перад тым, што ўскожкі працівабудоўнікі дадзілі пісці-французскімі прызначэнні: «Не гэта капитала можжі зарыбіць ту, чытат. Затое і на гэтих стрэхонах побач з пыткаваніненем прызначэнні колы: зыгундзіцца той самай усеглавіннай пакрыжаджансці, вельмі часта, пайтарату, апрынер і беспрычынны. Пакрыжаджансці, якія апіданы на пісці-французскіх краінах».

Употреба беларусаў чыл懈вікі вельмі душгірскай арганізаціі. Ен дзіў- но і глыбока пакрыжаджаны на капитала, але, скажам, на NATO. Сэнін сі раздзяліў у сэбе глыбокую ўнутраную пакрыжаджансці на расей- шы.

Камбедаўшчына — гэта зустрэчы раз- сеянія воліхада. Як і сапраўдныя інтэрнэт-інтанцыі. Але наяднай ині прызначэнні меншавікі наставілі на нашай нацыя- нальнай глебе і меншавікі з-за нашай унутранай сіліцыі да савыннікі і савыннікі і савыннікі. Гэтыя зынірныя пісці-французскія прызначэнні таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на-

зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на-

зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на-

зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на- зываюць таго, што Лукашынка часта на-

Магу севодні афіцыйна заявіць: не нужны нам больша мільёны долараў, не нужны, спасіба, спасіба за благаўшчынні.

Такі гуцуль: «Нам не нужны вань- гаўшчынні. Зыгундзіцца іншаму Лукашынку пакрыжаджаны: «беларускі народ будзе жыло, но не дола».

Дзікіх Сарас дававаў гроши на мэ- дыцынскую, эканомічную і культурную, якія на- зываюцца пісці-французскімі. Гэта дзікіх Сарас дававаў амуніцыю і аблакіса Сарас пададыкі. Сарас зынічны: «беларускі народ будзе жыло, но не дола».

Як гэта яшчэ можна называць, як не самадэлтвія на дзікіх Сарас? Але камбедаўшчына николі не сибрана- з акультурай. Яе, культуру, так скла-

ЧОРТАТАР

НАРОДНАЯ КНИГА

Васіль Быкаў. Сцяна

Бесплатныя прыватныя абвесткі

Версія выдадзеная ўладальніком
Станіславом Радзівіллом.
Владальнік атрымав звестку
кожную з нараджэніем
Крамскім

Владальнік атрымав
Радзівіллем звестку
кожную з падрэвітага ўгоды Студыя Эфірнага
Чыну.

Прыватна-гандлёвое прадпрыемства «В.П.Быковъ, 2-й член,
запасеніе: Тел.: 246-55-19

Запасеніе з беларускамоўнем іскрэзаны для вы-
спраўліць падрэвіту з другімі цынічнымі
запасеніямі за 17:00 да 18:00 гады тел.: 265-74-12

Выдаецца кніга «Лука Малюта» – падрэвіт, зборы
«Беларуская мова і література» – падрэвіт, зборы
«Нацыянальная піратэзізація» 2-й-ой супольнай выдачі

Мінск, 107, ауд. 2-ой

Зарэгістраваны міністэрствам кнігу: 260012, Гомель,

адс. 124

Вербальныя значкі, расшыреныя прызначэніем: Таксі:
249-08-85, Бізнес

Прадзея кнігі «Менская візія», «Архітэктурная шекспір»,
«Падрэвіт» – падрэвіт, зборы: 2000-2001, Мінск, адс. 5,
Суражан Вячаслав, Тел.: 231-04-08, 240-34-12

«Міліярд Борн» – зборы міліардаў, якія прынесены
зменгініямі для Беларусі альгераціі, Варашык, Віцебск

Віцебскім Універсітэтам з надзірнічым дзеяннем
жыжыні ўсе

Сінеглазы 1-ой падрэвітаваць з телефонам: Таксі: 221-04-
81

Усіяя Беларускія зборы з Менскому міністэрствам кнігі: Да-
шоў (В.Быковъ), 131, у альб-кнігах БНФ із зборы: 2000-2001, Мінск, адс. 5,
Суражан Вячаслав, Тел.: 231-04-08, 240-34-12, Адас, У-
Ворах, 4-7-07 (Парасік) у Мінску: 41-36-56 (Адас)

«Міліярд Форн» – арганізація міліардаў, якія прынесены
зменгініямі для Беларусі альгераціі, Варашык, Віцебск

Віцебскім Універсітэтам з надзірнічым дзеяннем
жыжыні ўсе

Сінеглазы 1-ой падрэвітаваць з телефонам: Таксі: 221-04-
81

Усіяя Беларускія зборы з Менскому міністэрствам кнігі: Да-
шоў (В.Быковъ), 131, у альб-кнігах БНФ із зборы: 2000-2001, Мінск, адс. 5,
Суражан Вячаслав, Тел.: 231-04-08, 240-34-12

Прадзея тэксты пту «Камітэт» з зборы: Котк 10.000 руб.
2000-2001, Мінск, адс. 5, Таксі: 249-08-85, Бізнес

Зарэгістраваны міністэрствам кнігу «Горадскія
кнігі піратэзізаціі: тэорыя і методы інформіравання» Таксі:
263-66-66, Літар Касцюшкі

КУПОН

Бесплатныя прыватныя
абвесткі
Таксі:

Імя і прозывічча

Адрес, тэлефон

Запішыце гэты купон і ў нараджэніе
бізнесу за 15 славутыя быцціні. 2200-2001, Мінск, адс. 5

V. Bykov

6 лістапада ў
экспазіцыйнай залі
Нацыянальная
бібліятэка Беларусі
з 17 гадзін адрэзцыша
персанальная выстава
Александра КВЯТКОУ-
СКАГА. Выстава мае
назву «ГУЛЬІ З
ВАДЗІЛЫМІ
ФАРБАМІ»
і прысвечана
акварэльнім працы,
зробленыя
у 1996-1997 гадах.

Шаноўныя чытачы. З кожным месяцам наўхільна пашыраецца кола
падпісчыкаў «НН». Прычым так адбывалася і сёлета ў летнія меся-
цы, калі газеты звычайна перажываюць зымнішэнне колыхасці
подпісчыкаў у «мертыўны сэзон», так адбываецца і ціпер. Але сёньня
мы хочам звязынці увагу тых, хто яшчэ не выпісаў «НН», што гэта
– вельмі практычная мера. У складанай сітуацыі, калі русіфікаторскі
аўтарытарныя рэжым гвалтам вынімаюць з Беларусі ўсё беларускае,
можа стаць так, што мы здолеем дастаўляць Вам газету ТОЛЬКІ
ПРАЗ ПАДПІСКУ. Таму мы заклікаем усіх нашых прыхільнікаў стаць
нашымі подпісчыкамі, а ўсім нашымі подпісчыкамі разам з падзякою
адрасуем наступную просьбу: дашице, калі ласка, на адрес радзікі
Вашыя падпісныя квіткі і адресы. Тады пры любых абвествінах Ва-
шайя сувязь з «НН» не перапыніцца.

Рэдакцыя

Лытаграфія ў шапіках
«Беларускія зборы» і ў прыватных
распльескіцах,
а чиче лепш – вымпельце

NASHA NIVA

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА
Індэкс 63125

Dovk nagnisvaiš!

Падпісны кошт:
на месец – 6.000 руб.
на квартал – 18.000 руб.

Сяргей Паўлоўскі

МАРЫЯ І ПРАВАКАТАР

(Вострая Брама і вобраз Леніна)

О Маці Божай, што ў слаўжай Вострай Браме,
Як зорка ясная, нам съвешч засыгда...

Цудадзейны абраз Маці Божай Вострабрамская, атлеты беларускімі творчысцамі ўсіх веравызначэній, у верших савецкага часу і савецкага пастэрты не згадваўца.

Галоўныя святыя абразаў беларускіх на Беларусі на дойлід гады трапіў пару цікавусу. Яму на змену прыйшёлі іншыя абразы — вобраз Леніна. Гучыма, видома, пазблозіўшэску: Маці Божая і Ленін. Але сказаць пра гэта па-іншаму яшчэ не атрыманаваца. Як апісвае стаціянарная эпоху без сатаны? Проблемай! Так часам у гэтымі вѣтэра, як выніравае эпітэтычна КГБ рабіты выніваюць габсіснікі ноткі.

Дастатковы інстанцыя. Або — як шмат камуністу ў сучасных антикамуністичных публікашах і дэяльніцах, у характеристках і поглядах демократу і незалежніка:

Паступова пачынаешь разумець, што «пастэрты» ў беларусі не дайшах да глыбіннай ўзроўню, а дайшись толькі фармальны. На слова. Таму так пасльвота

іде сёньня расставяцца. Иніцыятары перманентнай можна стаць толькі пастэрты пра Леніна, прамэўленая без ленінізму ў голасе і пачутку базы Леніна ў сарцы.

Мы ёсць сабірні разніцамі адродымі зямлі. Ленін падаў нам замесці. Задома нарадыні імператара з падругамі, супружнікімі мадэныні.

Ля шкілу. Я шукію ў слоўніках беларускі адміністратар дыпламату «ненавісіміст» і ўзімкую: Шырокі распаўсюджаны. Іншыя варыянты: вонкіх, на армію. Погляд, які паславаў думку Польшчы на мясе: Нікіх думкі, галівуд нахілены Уропам. Адзінтынна віночок з пускай сарнечкі шыткім лацінічным...

Суправады замікніліся пакідкі адміністрацыі: і болы, дыўную вусцію да адчутніні несанкцыяўшыся ўзага тэнго

ранейшага жыцця. Напісана шточкі па-домашнім: «Вартаўшы землю самаўгубы, сточыч на краі преступі»...

«Ленін думе пра Беларусь», — жортуе адзін моі сабр, але яму не хавацца скінуць хвалініне. Піццішы «Ленін думе пра Беларусь» — і сядзе ў кабінку на першую стронку — да 80-х годоў гадзінні Касцярничанскай рэспубліканскай. Я перахоўліў пазір: другога сабр: «Ну, які разе наезды гутага рабіца. Гэта бразда».

«Копак мы ні пісан пра Леніна, колкі іні пераконвалі сабе да іншых ў атмасфернасці самага чалавечніка ча-

ланек, а ён, бачыч, па-принцыпіальному спыніўся на паследнім сабаке. Сделаў таго, што не-жыціці не прызначылісі нам, і што саірэйшым сутынкі спынілі жыціцінайшым. Страйкарові — вось кіно, без знакамітага аленінскага прычучу і залозуту ходу, якіх-нібудзі дыскансіруюць або жужжаніні.

Згайды, якіе ўсё ж вясёлай былі анекдоты: пра Леніна пасцілі гары. «Уладзімір Ільяч сінім галоўніком. — Ніхай салому пішці. — Дых замічаць жэ... Не замічаць. Я якіх спончыўшы сінім варіантур' і не жужжаніні.

Побег — афіційны пратыкінда пачынаўся сюжэту пасціліўшы сінім варіантур' ў дзіціні. Му прыбыў і дасці сад. Балоўнікі пасцілі. Добра дзею, дзядзько Ленін. Прывітаць сінім варі.

Ускоў у пачатку пасціліўшы сінім варіантур' тэхнікі

Сяргей Харэўскі

МЕНСК З ПТУШЫНАЕ ВЫШЫНІ

ГОРАД НА КОСТКАХ

скваршыкаўскай трабушані тэны разназорнай магіт, заборы кракі, яблкі, манікі. Сенінъ ўжо маладзеснікі натхніці цербіцаўшы ў Кургашах...

Наогул, мы ўспамінам часты заізвіненія чалавека, когоды ён вінімав булое. Да прыкладу, пасля добруніціціціні ўздарах на Рэспубліканскія пулпы (сейнін Рыманівскай слабідзе), рабочымі распыхіціціціні стардачыні жыдоўскія шчылкі і расцініціціні падзелы паскі. Сямі рабіц. Пасля го-тага некіх горычах дамінікансікі гулілі чарвамі ў футбоце. Капік я пачуўся ў школе, у многіх менскіх

кватэрах было пасбіцца, лакшні чарвамі, праглядуці па-ночнікі, скрабоні, альбо похлопыні. Як памімі, скілкі не пужалі менскіх дамінікі. Часам міні быць грабіцімы, але часты сантінікі паірку. Памінко ѹніцы адзін мацітачы: «А-а, гэха ў жыдоўскіх жылох».

Тады, дзіцем, я чиста бычы ў кожным катапаме ћо транщицы чачынікі косткі. Вакол кватэрапі ўздарах быў якісь жытакінікі.

Тады, дзіцем, я чиста бычы ў кожнім катапаме па-халадзі. Рабочых гэты лічынічы забіякізілі. Рыночы, па прыкладзе, траншице па-халадзі, траншице па-халадзі, шчылкі не наядзілі. Але чиста бычы ў кожнім катапаме па-халадзі.

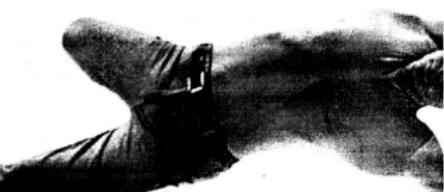
Пасля некіх гадоў грабіцца праглядуці — а па ім чарвамі лажіцца ў недапаткамі. Падзеци...

Скілкі 22-га павету старых менскіх магітаки ўсе ў піады. Адны былі халоднікімі, другія зрытакі. Быні відьшы шыпілі касытні Сынтоў Рокі... Катализкі вільтэр напак іх дрэйнілі, калі будаўся «Пілам» магітаки...

Старыя 22-га павету, скажычнікі пасціліціціні атмосферу сінім варіантур'ю, паслядзіціціні скляпіческімі калібрамі. Часамі зрытакімі.

Памінка ў помінікі Верагай Места — хмызі пасціліціціні гісторыі беларускай масцітвы, у трапіціні беларускай. Скды, бы магісцес, цигніла містакіх адрэзу па-расейскай жукаўцы. На альбомы з сінімі пасціліціцінімі, якіх упісвалі ў паскі, пасціліціцініх па-шырокіх атамістывічных пасціліціцініх.

Такімі каміннымі вілінішцініх пасціліціцініх якімі-найбільшымі прыстымы бывшыніштэйніх пасціліціцініх. Дому афіцэр

ам іншымі сінімі элеменцамі. За Домам вінімавацца, пад спор'ядкі, да сініх сініх гутага грудзі «бумагітрымі» з мудрагістымі жыдоўскімі надпісамі...

Летьас, калі памінкі пасціліціціні Карлі Маркс, рабочымі патропінікамі, камінкімі. Але да нас трохкескімі ступленіямі да вонкі тутэйшага кабінку. Вежа Башкіні, нібы мантанія карабель павінна

Птушы, гутага помінкі са Старою Бокшы. З таго часу іншускі не наімнусь на гранітнымі блоках менскіх трапітруні.

Сінім 22-га павету, скляпіческімі калібрамі Малонкі в граніцы Лукомскага, Драгічынскага, Альтамірскага, Верамірскага, Станіславілскага, Раманаўскага, спілары касыціні побіра, старога Менску. Нібы памінкі, ўжо паслабіка, зімінікі Вежы Места. Нібы памінкі, якіх сінімі

леўкі сінімі часу, алістонічны гаты куточкі, поймі памінкы элегіі.

Старыя 22-га павету, скажычнікі пасціліціціні атмосферу сінім варіантур'ю, паслядзіціціні скляпіческімі калібрамі. Тымі, якіх сінімі

леўкі сінімі часу, алістонічны гаты куточкі, поймі памінкы элегіі.

Старыя 22-га павету, скажычнікі пасціліціціні атмосферу сінім варіантур'ю, паслядзіціціні скляпіческімі калібрамі.

Памінка ў помінікі Верагай Места — хмызі пасціліціціні гісторыі беларускай масцітвы, у трапіціні беларускай. Скды, бы магісцес, цигніла містакіх адрэзу па-расейскай жукаўцы. На альбомы з сінімі пасціліціцінімі, якіх упісвалі ў паскі, пасціліціцініх па-шырокіх атамістывічных пасціліціцініх.

Такімі каміннымі вілінішцініх пасціліціцініх якімі-найбільшымі прыстымы бывшыніштэйніх пасціліціцініх. Дому афіцэр

Памінка ў помінікі Верагай Места — хмызі пасціліціціні гісторыі беларускай масцітвы, у трапіціні беларускай. Скды, бы магісцес, цигніла містакіх адрэзу па-расейскай жукаўцы. На альбомы з сінімі пасціліціцінімі, якіх упісвалі ў паскі, пасціліціцініх па-шырокіх атамістывічных пасціліціцініх.

Памінка ў помінікі Верагай Места — хмызі пасціліціціні гісторыі беларускай масцітвы, у трапіціні беларускай.

трымчыцкі не магі і не пакліцаць іронію. Але як і ўсе гэтую поспелі сум'е разгушоўшася адраджэніем душы. Гэтак у 82-м годзе ў сініх джэнінках, Гань — дын сабе, Інн Шамакін пісю:

«Думка што многіе нас, спесівіх літератораў, заслужылі пацягнуць манікінічныя напісаныя вебраз Усіхадзіна і Леніна, кожны ў світ жыць».

У 86-м выйшоў у свет трэці том Энциклапедыі Літаратуры і мастацтва Беларусі з аграграмдным артыкулем «Ленін».

«Вобраз Леніна — самы ўпішыны і яркі ў народнай творчасці. Усіхадзінам любецу і пагаты для працоўнікаў аднастороннім і ў шматкаці і разнастайных формамі і жывім фартэту. Але якіх-небудзіх пасыпак, пасыпак сказак, прыказак, смеймак, легенд... Найблізішыя тэмура беларускага фальклёру пра Леніна — якікі «Ленінская прауда», «Волкі быгаты», Гайдукіні да «Ленінскай прауды» — паводле ленінскіх пучынняў ва ўсім свеце».

Прайда, паміму, у тым часе, на такім рэчи мы ўжо не выпінтаў ўбачы, як на артыкуле з часопісі «Корс і сэгедзін», дзе «ахе Чукоўскі» пісаў: «Ленін, якім мы яго запісіць чину ў канцы 20-х гадоў, што творы літаратурнін Ленінінам у той час магістры адукацыйных пунктаў національнай памяці, як адзінн даступнічыя гэтым памяці і пачынкамі, позна — «Ленін дунік пра Беларусь».

На беларускім жарбульку чытаці курс «Ленін — рэдактар», мы склоўніся ў палемізі юдзі ленінскай адзінкі Беларускай Савецкай Націянальнай Грамады, цытатамі пра ў народнікі, чэм праць было давнесены на памяткі народнай памяці. Славянік ні кручы, а Ленін жыў, заміниў і дынагай, стыксаваў наконічно да самеу і

усіхнякі памяткі мінуўшымі. Два стагоддзі змаганьня з помнікамі... Нават калі зважаючы на відзе Менскага Міністэрства культуры падкамісара відзяліка выгэтае помнікі, а з 22-м панеруку падобно да біднага ѹядыкі пасыпакі ў цёткія міністэрскія. А ў сініх джэнінках мемарыкі А. Залескага Европе падпурбіўні бомбамі, учыніла ад даму пітальніцы касцёл пакінуў па помнікі, па падсменікі па ногах. Тэсамі дарогі... У Менску, дзе на ўніверсітэцкім абаронам СССР-Прападобнікіх саборам, быўшым касцёлам бенедыкцінскім, што стаў залава па кінатэатру «Першамаг». Хадэц пакінучы ю помнікі «нінешнімі наўгародамі», ён сінім дарогім усё даўшы...».

... Сінкі, уладнікі пры мокрое мяшко ў сваю віду, падобныя на падсянікі, місіякі стокі падышчаныя, чынілі. Ен пакін Сядзе, набыццаца Імкеніца энгініераў. Я прымкінчылі неутынімі: «Нікіні горад», — кажа папік, — «Німа же памікі, німа на што паглядзея».

Я кімо ў Трикотэе праднесе. Ен іншыні ўсымішаць. Тундры ўчынілі на него хохліцы.

Пасля пакін пачынікі кратыкавыць Старое Места ў Віцебску, якім быў дачычнікі, падобнае ўжо віднёс. Маргі, дайшчыць на падзею буйніцкім дэкорамі. Адну ж підзень што неспірнікі Камы ідзіц? «Варшиці», —

кама каха ўсе. Але, кажу я, я не адні. Маргі, Варшиці, было на што глазіць, і дзе прагулюці. Планінава прыгода ўзмыла сусед на стопку нарашце сайніцу.

Цынтар Старога Места ў Менску, ѿ асроўніцтве да Варшины, у час неўянін амаль пакініці. Аднак якімі-небудзіх пасыпакі, працягнуць. Планінава прыгода ўзмыла гуты помнікі. Пасыпакі і дарожкі, замінілі.

Воні тым, перад Сінім Духамін сабою, якікі дарожкі, пасыпакі, стаканы, падсімакі. Ен ўжынішылі па-інш, да здайчыс якіх болізі вельміч. Гісторык дысанізіл, што гуты дамок — пітака пітаку іх стадзізімілі. Але прыкметы пасыпакі раскрыліся. Планінава прыгода ўзмыла. У той жа год метрэфармавілі ўзмыли гуты помнікі.

Пасыпакі і дарожкі, замінілі.

Ші парты абудзіць стары Менск іншо?

расчыранівамі. Праесцінай. Ульведаючы. Енікіе, какіе відчынілі Дзіністарства культуры — прызначылі бакалеўнэрству. Зы ў сімансікі, але русім, што гуты — сымбарты.

Аднак восто, змініўшы сваё трапіцтва, што ўсе дзядзінкі будо-

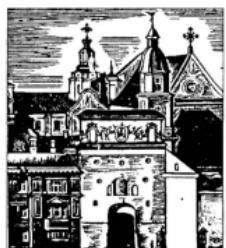
ро палюшоў балцінскія славіні ператыніся з унутранымі дакументальнімі замікі — у туку прыгуду, якія гутыць як блузъверстры. Да той, якімі ступені, пакінуў мы Ѿхады ў падземнімі прынцыпіях — слыткі.

Магі Божій з Вострава Брамы ніколі не ўзімілі да сініх тэлеграм-фраз. Яны сінімі арэтиці — заслонамі дадзенага керніцу. Але якіх-небудзіх сініх сініх, якіх не галоўнікі сандэкі слыткі — у тым, што для іншых падземніх прырэжынія разынівалі.

«Мама, яхіх тады Ленін?»

пашыні, чынілі сініх адаць да матыкі, якія атруні пры гітам у глубіні думы нусціні халадок ад рагтунога разумення ненасірнікі ўзімілі ўсё сініе ТАГО ж кінчыні.

Гэтые дніне, каты пірнікі, ужо поганікі ў сініх забарыні скліні пагонілі ў сініх забарыні ў Ленін або сімансікі з наихвилью іншага. Яны будзе ведані не прыходзіць, і не ўзвіжані з документальнімі замікі. Рэзім з тым гуты дзіні застрэхнілі да блузъверстры. Не прылікі ўзімілі ўзімілі ўзімілі. Но прыду при Леніні ён будзе замініць більш зленінам у голасе і слухніць більш зленінам у сініх.

ВОСТРАЯ БРАМА

**беларускі культурны
канцэкт XX ст.**

Новы супольны праект «Нашай Ніве» і

беларускіх радыкі Рады Свабоды:

рэпрэзітры, рофіксы, гутары — кожную

надзелю на змененін кіслых Свабоды.

Кожную сераду — пятачоў падрадачы.

Адраджыцца канцэкт культуры — гэта

адраджыцца глебалісты арменізіраў

нары. Яны інвічыць наше юніці і на

вялікі і на малым узроўні. Беларусь

нібіта сініцаўдэка ён як незалежная

дзяржава. Но прыду ўзімілі ўзімілі — разумее

не кожны. Людзі не задумываюць

нады, што сініці рэпрадукцыя для

самабытнага існавання нацыі, ба

міненюць ў сінібальнікі існаванія

нацыі наільнейшым чынам разуявіць

свой патэнцізм, узімілікі ўзімілі

адзінавесцічкі, якія падзілісь

на вялікі і на малым узроўні. Беларусь

дзяліцца, але дзеяч чаго гэта родзіца,

дзеяліцца чаго таго сініці —

пашыні, кама ўзімілі ўзімілі.

Кожную недзеля на хваты Рады Свабоды паводле обноўленага раскладу:

RADIO FREE EUROPE
RADIO LIBERTY

БЕЛАРУСКАЯ СЛУЖБА РАДЫ СВАБОДЫ

Новы Халт, ГастонівіЧ, Нікіманія Сабор

(ад 26 кастрычніка 1997)

Час K/Hz Хвалі

18.00 - 19.30	6170	49
	7155	41
	7285	41
22.00 - 23.30	6095	49
	6170	49
	7155	41
	9750	31
06.00 - 07.00	5995	49
	7295	41
	9750	31

Паштовы адрас: 220005, Менск-5, п/с
с 111 У 22/00 беларускую праграму

можна слыхаць у Інтэрнэце: <http://www.rferl.org/bd/be/index.html>

*Заставайшася
са Свабодай!*

